

Яковенко, А.С. Пугаченко // Наукові праці КНТУ. Економічні науки. - 2010. - Вип.17. - 5 с.

12. Каличева Н.Є. Проблеми та перспективи розвитку економіки України в сучасній світовій економічній системі [Текст] / Н.Є. Каличева// Наука й економіка: науково-теоретичний журнал Хмельницького економічного університету. – Хмельницький: ПВНЗ

«Хмельницький економічний університет», 2015. – Вип. 4 (40). - С. 117 – 120.

13. Каличева Н.Є. Удосконалення системи управління персоналом в умовах розвитку підприємства / Н.Є. Каличева, М.І. Стецюк// Вісник економіки транспорту і промисловості: збірник науково-практичних статей. – Харків: УкрДАЗТ, 2015. - Вип. 49. - С. 195 - 198.

УДК 339.166.5(477)

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО БІЗНЕСУ

Польова В. В., к.е.н., викладач (ХНУБА)

В статті окреслено актуальність дослідження інтелектуального бізнесу в сучасних умовах, представлено схему розвитку нових типів економіки та нових видів бізнесу у постіндустріальному суспільстві за рахунок ефективної реалізації сукупного людського інтелекту. Досліджено понятійно-сміслові аспекти інтелектуального бізнесу, систематизовано існуючі підходи до визначення поняття «інтелектуальне підприємництво». Наведено основні рушійні сили та принципи функціонування інтелектуального бізнесу, ідентифіковано основних суб'єктів взаємодії у сфері інтелектуального бізнесу в Україні.

Ключові слова: *сукупний людський інтелект, інтелектуальне підприємництво, інтелектуальний бізнес, економіка знань, економіка трансформацій, конкурентоспроможність підприємства.*

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ИССЛЕДОВАНИЯ ИНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО БИЗНЕСА

Полевая В. В., к.э.н., преподаватель (ХНУСА)

В статье обозначены актуальность исследования интеллектуального бизнеса в современных условиях, представлена схема развития новых типов экономики и новых видов бизнеса в постиндустриальном обществе за счет эффективной реализации совокупного человеческого интеллекта. Исследованы понятийно-смысловые аспекты интеллектуального бизнеса, систематизированы существующие подходы к определению понятия «интеллектуальное предпринимательство». Приведены основные движущие силы и принципы функционирования интеллектуального бизнеса, идентифицированы основные субъекты взаимодействия в сфере интеллектуального бизнеса в Украине.

Ключевые слова: *совокупный человеческий интеллект, интеллектуальное предпринимательство, интеллектуальный бизнес, экономика знаний, экономика*

трансформацій, конкурентоспособность предприятия.

THEORETICAL FOUNDATIONS OF THE RESEARCH OF SMART BUSINESS

Polova V.V., Candidate of Economic Sciences, lecturer (KNU of CEA)

Today the science and intellectual property are not only the base and the instrument of increase in competitiveness of the enterprises of any branch, and it is a basic element of business of the new type based on knowledge - smart business.

In this operation by the author relevance of a research of smart business in the modern conditions is designated, the diagram of development of new types of economy (economy of knowledge, economy of impressions and economy of transformation) and new types of business in post-industrial society is provided.

On the basis of the analysis of operations of domestic and foreign scientists by the author conceptual and semantic aspects of intellectual business are probed, the existing approaches to determination of the concept "intellectual entrepreneurship" are systematized and approaches to understanding of an entity of intellectual entrepreneurship are selected.

The author showed the main driving forces and the principles of functioning of smart business, identified the main subjects of interaction in the sphere of smart business in Ukraine.

Keywords: *cumulative human intelligence, intellectual entrepreneurship, smart business, economy of knowledge, economy of transformations, competitiveness of the enterprise.*

Постановка проблеми, актуальність. Підвищення конкурентоспроможності підприємств сьогодні багато в чому визначається часткою продукції, у виробництві якої задіяні передові знання та прогресивні технології. Джерелом конкурентних переваг більшою мірою стають не матеріальні активи та дешева робоча сила, а знання і творчий потенціал працівників. Тому створення нових інтелектуальних продуктів і освоєння передових технологій є одним з пріоритетних напрямів розвитку підприємництва в сучасних умовах. Набирає обертів розвиток економічної діяльності, в якій кінцевим продуктом виступають результати творчо-продуктивної, інтелектуальної праці – інтелектуальний бізнес (далі ІБ) або інтелектуальне підприємництво (далі ІП).

Інтелектуалізація бізнесу означає раціоналізацію економіки, підвищення конкурентоспроможності, більш повну реалізацію основного потенціалу

суспільства – людського потенціалу. Загострення питань щодо визначення сутності ІБ або ІП, основних проблем і перспектив його розвитку обумовлюють актуальність обраної теми дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-методологічну базу дослідження складають праці вітчизняних та зарубіжних вчених, які зробили вагомий внесок в дослідження теоретико-методичних положень, інституційних основ, характерних ознак та інших аспектів ІБ та ІП, а саме: П. Друкера [1], А. Червітца [2], Г. Константинова [3], Є. Верхогляда [4], Ю. Перського [5], В. Орлова [6], Т. Безбородової [7], Т. Чикулаєвої [8], Б. Саліхова [9], І. Назаренко [10], А. Павлової [11], О. Хомина [12], М. Ахтямова [13], Л. Шевченко [14], Е. Луневої [15], О. Корженевської [16] та ін.

Віддаючи належне науковій та практичній значущості праць названих учених [1-17], слід зазначити, що ІБ або ІП як якісно новий ефективний тип

господарювання потребує більш глибокого дослідження його теоретичних основ, деталізації суб'єктів взаємодії, визначення прогресивних способів, прийомів і методів його організації та ведення в Україні.

Тому **метою дослідження** є уточнення понятійно-сміслових аспектів ІБ, систематизація існуючих підходів до трактування поняття «інтелектуальне підприємництво», визначення основних принципів ведення ІБ, дослідження ІБ в умовах розвитку нових типів економіки (економіки знань, економіки вражень та економіки трансформацій), а також ідентифікація основних суб'єктів взаємодії у сфері ІБ в Україні.

Основний матеріал дослідження.

Розвиток ІБ відбувається на засадах нових економічних умов, де знання, інформація, можливість швидкого реагування на потреби клієнтів відіграють ключову роль, а глобальна мережа Інтернет забезпечує розвиток гострої і широкомасштабної конкуренції. Відмінною рисою нової інформаційної невагомої економіки є вироблення і використання нових ідей, знань. Тут ми маємо на увазі не лише інноваційні розробки, а й фундаментальні дослідження та їх прикладне втілення.

Висловлюючи свою думку стосовно розвитку економіки знань відомий американський економіст П. Друкер [1] сказав: «Коли ми говоримо про нову економіку, ми маємо на увазі світ, у якому люди працюють мозком, а не руками. Світ, у якому інновації важливіші, ніж масові продукти. Світ, у якому швидкі зміни відбуваються постійно. Світ, настільки ж відмінний від індустріального століття, наскільки той відрізнявся від аграрного. Світ, настільки інший, що його виникнення можна описати лише словом «революція»!».

Таким чином, формування нової економіки – результат розвитку нових знань. При цьому інтелектуалізація бізнесу стає провідною парадигмою

господарювання, що дозволяє йому перейти у якісно новий стан.

Знання як систематизований ресурс, зростаючий значними темпами, та сукупний людський інтелект (духовний, ментальний, емоційний, соціальний і фізичний) стають не лише самостійними чинниками виробництва, а й головними факторами розвитку нових типів економіки (економіки знань, економіки вражень та економіки трансформацій), на існуванні яких наголошують автори [18, 19], та становлення нових видів бізнесу, серед яких ми виділяємо інформаційно-інтелектуальний, емоційно-інтелектуальний та соціально-інтелектуальний види бізнесу. Взаємозв'язок даних категорій представлено на рис. 1.

Приєднуючись до думки багатьох вчених, ми вважаємо ІБ та ІІ спорідненими поняттями, використання яких у якості синонімів обумовлено науковою традицією та формуванням нового типу економічних відносин. Тому в нашій роботі ми не будемо розмежовувати дані поняття.

На нашу думку, у якості основних рушійних сил ІБ необхідно виділити: глобалізацію в науково-технічних розробках, технологіях, виробництві, торгівлі, фінансах, комунікаціях та інформації; безперервні, швидкі і складні зміни, які створюють невизначеність та передбачуваність; знання як стратегічний чинник розвитку інтелектуального капіталу.

В економіці знань джерелом конкурентних переваг стають знання і творчий потенціал підприємців-інтелектуалів, а їх внутрішнім локомотивом здатність до ІІ.

На думку Г. Константинова та С. Філоновича [3] ІІ має такі ознаки: інтелектуальна безстрашність; інформаційна грамотність; толерантність до інформаційної надмірності і невизначеності; здатність породжувати нове знання; мотивація до породження нового знання.

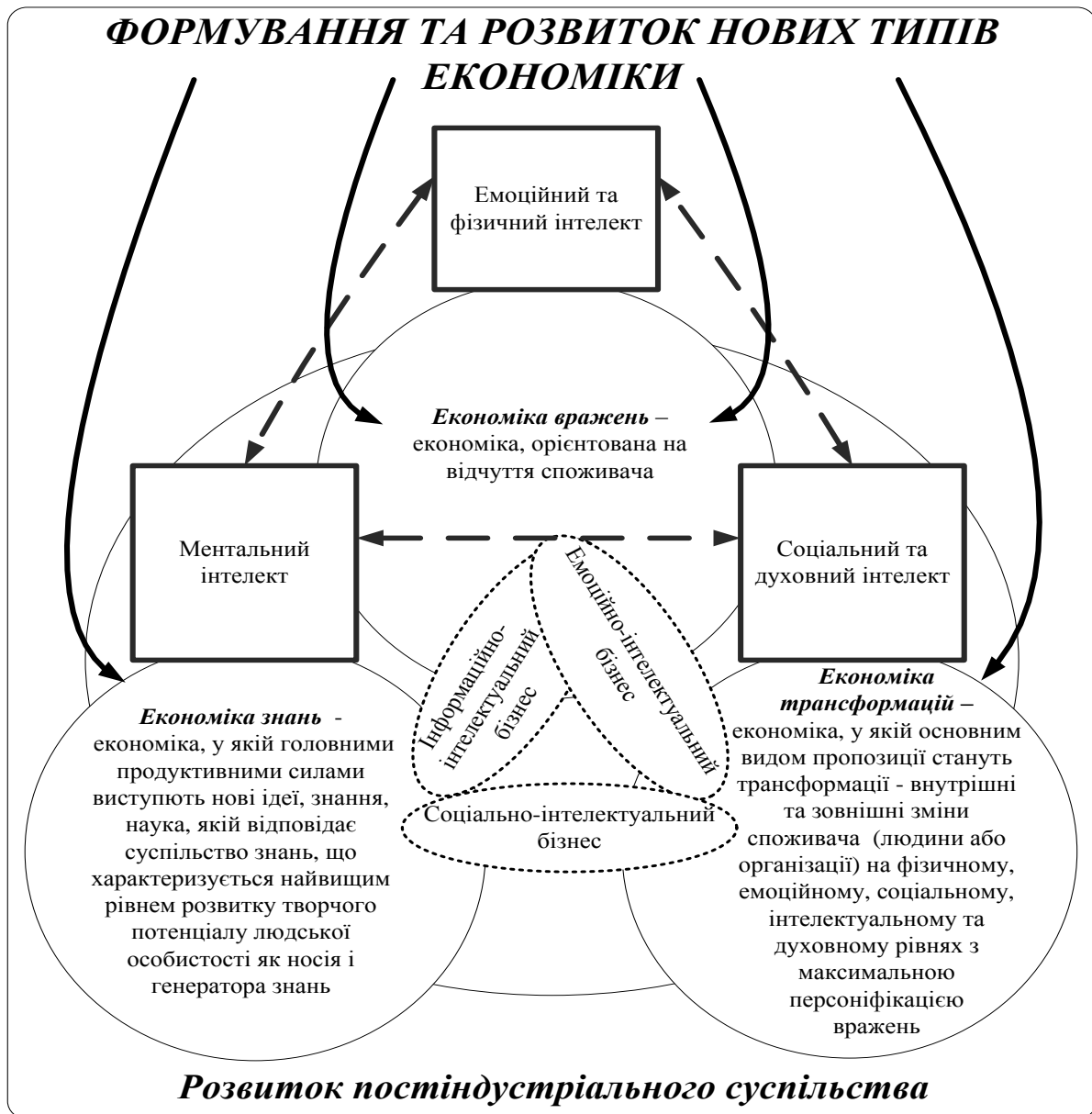

Рис. 1. Розвиток нових типів економіки та нових видів бізнесу у постіндустріальному суспільстві на основі досягнень сукупного людського інтелекту (авторська розробка)

Можна припустити, що ПІ включає в себе ознаки традиційного трудового підприємництва з одного боку та процеси відтворення корпоративних явних та неявних знань з іншого боку. Наразі серед вітчизняних та зарубіжних вчених, які

розвивають теорію ПІ, єдиного підходу щодо визначення сутності даного поняття не існує. Авторська систематизація існуючих підходів до визначення поняття «інтелектуальне підприємництво» представлена в табл. 1.

Підходи до визначення поняття «інтелектуальне підприємництво» (авторська систематизація)

Автор, рік	Визначення
1	2
<i>Смисловий надекономічний підхід</i>	
Е. Верхогляд, К. Полещенко, Н. Семенюк, Н. Герк, 2012 [4, с. 181]	новий тип суб'єктно-полісуб'єктних відносин інноваційної діяльності у просторі інновацій, який представляє особливий конструкт культури, який складається з таких елементів, як концепти, відносини, цінності, правила та норми, та об'єднує природничо-наукову, гуманітарно-художню та бізнес-культуру
<i>Інституційний макроекономічний підхід</i>	
Т. Чикулаєва, 2008 [8]	особливий інститут розвитку економіки, який має самостійну організаційно-економічну структуру, яка сприяє реалізації нових можливостей продуктивного використання ресурсів економічних агентів з метою реалізації інтелектуального потенціалу економічного зростання
Т. Ковальова, 2012 [20, с. 18]	стійкий механізм довгострокового партнерства секторів науки, освіти, інновацій та інформаційно-комунікаційних технологій, основою яких є коаліція товариств широкого міжсекторального профілю, яка функціонує як єдиний комплекс, як цілісна система відтворення та накопичення інтелектуальних ресурсів національної економіки
Ю. Перський 2013 [5, с. 61-62]	сукупність поліфункціональних інститутів, що регулюють взаємодію суб'єктів у системі відтворення інтелектуальних ресурсів економіки; організована взаємодія суб'єктів, орієнтована на утворення коаліції інтелектуальних товариств та тісних мережевих зв'язків між усіма учасниками коаліції
В. Орлов, 2015 [6, с. 11]	надколективне утворення поліфункціональних інститутів, які виступають каталізаторами розвитку сфери знань, інновацій та інформаційного сектора, а також їх відтворення
Т. Безбородова, К. Полещенко, 2015 [7, с. 57]	особливий соціально-економічний феномен організації цілісної системи відтворення поліпредметних знань по принципу «знизу-вгору», починаючи від рівня окремої особистості до рівня нового інституту економіки знань – інституту соціальної творчості в масштабах окремої країни, і далі – до рівня міжнародного масштабу, початок якого був ініційований розвитком інноваційних процесів
<i>Продуктивний мікроекономічний підхід</i>	
Б. Саліхов, Б. Нейматова, 2008 [9, с. 211]	інтелектуальна діяльність, направлена на розширене відтворення творчих знань, використання яких забезпечує підприємству стійкість у ринковій конкуренції, соціально-економічне зростання та високі прибутки
А. Павлова, С. Павлов, 2014 [11, с. 31]	творча діяльність з отримання прибутку через комерціалізацію інновацій, нових знань і т. п.

1	2
<i>Особистісний наноекономічний підхід</i>	
О. Хомин, 2007 [12, с. 4]	особливий тип діяльності підприємців-інтелектуалів щодо створення сприятливих умов для задоволення складних потреб людини, що спрямовані на її розвиток та формування майбутнього, заснований на постійно-відновлюваному особистісному знанні інтелектуалів, їх здатності до абстрактного мислення як передумови попередження соціальних ризиків у соціокультурному просторі, що ускладнюється
М. Ахтямов, 2009 [13, с. 4]	особливий тип підприємництва, здійснюваний інтелектуалами (людьми з вищою освітою і розвиненим інтелектом), створюють соціально орієнтовані складні інноваційні інтелектуальні продукти, цілі діяльності яких визначаються в більшій мірі цілями самореалізації та духовно-моральними орієнтирами, ніж економічними вигодами
Е. Лунева, А. Дудуханов, 2011 [15, с. 86]	творчо-гуманістична форма когнітивного підприємництва, орієнтована на генерацію нових ідей і знань, які насправді забезпечують поступальний, прогресивний розвиток особистості і суспільства
О. Корженевська, 2012 [16, с. 75]	здатність до оптимального використання вихідних ресурсів для генерації нових знань та ідей та практичного застосування цих знань в умовах відкритого соціуму
Л. Шевченко, 2014 [14]	особливий тип підприємництва, здійснюваний інтелектуалами, які створюють соціально-орієнтовані складні, високотехнологічні інтелектуальні продукти (ноу-хау, програмне забезпечення, нові технології та способи інвестування тощо), причому керуються не тільки економічними вигодами (прибутком), а й цілями самореалізації та духовно-моральними орієнтирами. Інтелектуальними підприємцями є передусім дослідники і вчені, викладачі та інші компетентні фахівці, які займаються комерціалізацією власних ідей і розробок. Водночас самі підприємці стають інтелектуалами
А.Масленнікова, М. Лапаєва, 2014 [17, с. 260]	здатність та прагнення людей породжувати нові знання та знаходити прості рішення проблем, пов'язані з активною діяльністю в цьому напрямі
І. Назаренко, 2015 [10, с. 182]	особливий тип підприємництва, здійснюваний інтелектуалами, які створюють соціально-орієнтовані складні, високотехнологічні інтелектуальні продукти, з метою не тільки отримання економічної вигоди, а й самореалізації та досягнення духовно-моральних орієнтирів, а також для реалізації цілей розвитку економіки та суспільства (як підвищення матеріального добробуту, так і забезпечення культурного, духовного розвитку тощо)

Як ми бачимо з табл. 1, більшість представників особистісного наноекономічного підходу до визначення поняття «інтелектуальне підприємство» вказують на те, що воно відрізняється від традиційного підприємництва спрямованістю на інтенсивне виробництво знань підприємцем-інтелектуалом, яке

може бути безпосередньо не пов'язаним із прагненням отримати фінансову вигоду.

Представники продуктивного мікроекономічного підходу в ПІ вбачають специфічний спосіб управління інтелектуальним капіталом та інтелектуальними ресурсами, яке здійснює підприємство для досягнення певних

конкурентних переваг та максимізації прибутку.

Представники інституційного макроекономічного підходу вважають ІІ новим інститутом, сформованим внаслідок становлення економіки знань.

Існування виокремленого автором смислового надконічного підходу вказує на те, що ІІ перетворюється з певної цілеспрямованої діяльності на особливу культуру взаємовідносин, систему цінностей і норм, специфічне забарвлення життєдіяльності певних локальних цивілізацій.

На нашу думку, активізація ІІ повинна передувати повномасштабному розгортанню ІБ. Тобто, спочатку підприємці-інтелектуали, якими, на думку А. Червітця [2], можуть бути не лише бізнесмени, а й науковці, аспіранти, студенти, музиканти, продюсери та ін., визначають актуальні потреби та проблемні сфери життєдіяльності людини, де існує необхідність застосування нових знань, а вже потім ініціюється розвиток ІБ у даній ринковій ніші.

Вперше термін «інтелектуальне підприємство» був запропонований американським професором А. Червітцем в 2002 р. На мові оригіналу термін звучить як *Intellectual Entrepreneurship*. Для інтелектуального бізнесу дослівний переклад на англійську мову точно не визначений. Можливі варіанти перекладу – *Smart Business, Intellectual Business, Intelligent Business*. Якщо враховувати значне поширення у загальному користуванні термінів *Smart Car, Smart Phone, Smart House, Smart City* та інших продуктів і явищ, які є результатом успішної реалізації ІБ, то логічним з цієї причини було б застосування саме терміну *Smart Business* як базового первинного поняття.

Близьким до ІБ є поняття «*Business Intelligence*», яке дійсно описує одну зі складових ІБ, а саме його інформаційно-аналітичний супровід, але не розкриває

повністю весь зміст, вкладений в дане поняття. В даній трактовці акцент зроблений саме на «розумну» організацію та «розумне» ведення бізнесу, що робить його інтелектуальним. Але технологія інтелектуального підходу до управління бізнесом є лише однією з ознак ІБ як такого.

Теоретики та практики підприємницької діяльності наголошують на тому, що будь-який бізнес вимагає докладання певних інтелектуальних зусиль в процесі створення бізнес-ідеї, розробки бізнес-плану, підбору персоналу та організації виробництва, планування витрат та прогнозування наслідків. Всі вищезазначені процедури вимагають достатньої інтелектуальної напруги, тобто будь-який бізнес у більшій чи меншій мірі – продукт інтелектуальної праці.

Проте насправді ІБ суттєво відрізняється від виробничого або комерційного бізнесу і за стратегію розвитку та планування, управління та організації роботи персоналу, і за особливостями реклами та процесу реалізації продукції. Варто відзначити, що дуже часто продукція ІБ може бути представлена в електронному (цифровому) вигляді, що дозволяє передавати її по віртуальних каналах зв'язку через комп'ютерні мережі.

Основними принципами ведення ІБ, на нашу думку, є:

– урівноваженість (оптимізація явних та неявних, колективних та індивідуальних знань, внутрішнього та зовнішнього інтелектуального капіталу);

– творчо-продуктивна ефективність (виробництво суспільно-корисних, неординарних знань, які здатні покращити життя людей та, як наслідок, приносити прибуток);

– застосування випереджаючого маркетингу інтелектуальних продуктів та послуг (попереднє формування у свідомості реальних та потенційних споживачів образу інтелектуального

здуму з його корисними споживчими властивостями);

– всебічна мотивація та стимулювання внутрішнього розвитку інтелектуального капіталу;

– підтримка корпоративного духу співробітників як основного джерела колективної взаємодії та обміну знаннями;

– забезпечення незалежності та високого рівня соціальної відповідальності, гуманності та екологічності інтелектуального бізнесу.

Важливе місце у системі ІБ

займають його суб'єкти. В Україні до них, на нашу думку, необхідно віднести такі групи учасників: суб'єкти права інтелектуальної власності (автори-винахідники / творці, суб'єкти господарювання, юридичні особи); органи державної влади; державна система правової охорони об'єктів інтелектуальної власності; споживачі інтелектуальних продуктів і послуг; замовники та інвестори; громадські та міжнародні організації (див. рис. 2).

Рис. 2. Суб'єкти взаємодії у сфері інтелектуального бізнесу в Україні (авторська розробка на основі даних [21])

Як ми бачимо з рис. 2, суб'єкти взаємодії у сфері ІБ в Україні представляють собою широко розгалужену мережу соціально-економічних інститутів, які працюють в інтересах науки, освіти, інноваційного бізнесу та держави в цілому. Кожний суб'єкт ІБ займає відведену йому нішу та має певне коло обов'язків і прав при взаємному узгодженні дій зі всіма іншими суб'єктами.

Висновки. Сьогодні наука та інтелектуальна власність – це не лише фундамент та інструмент підвищення конкурентоспроможності підприємств будь-якої галузі, а це й базовий елемент бізнесу нового типу, заснованого на знаннях – інтелектуального бізнесу. Але, не зважаючи на значний духовно-інтелектуальний потенціал та наявність висококваліфікованих трудових потужностей, які могли б вивести Україну до топ-10 країн світу за багатьма міжнародними рейтингами, у структурі виробництва нашої країни й досі переважають виробництва третього та четвертого технологічних укладів (укладів індустріального суспільства), на які припадає близько 46 та 50 % виготовленої промислової продукції відповідно, а на п'ятий та шостий технологічні уклади (уклади постіндустріального суспільства) за різними оцінками [22] припадає лише 3 та 0,1 % відповідно.

В даній роботі автором окреслено актуальність дослідження ІБ в сучасних умовах, представлено схему розвитку нових типів економіки (економіки знань, економіки вражень та економіки трансформацій) та нових видів бізнесу (інформаційно-інтелектуального, емоційно-інтелектуального та соціально-інтелектуального) у постіндустріальному суспільстві за рахунок ефективної реалізації сукупного людського інтелекту (духовного, ментального, емоційного, соціального та фізичного).

На основі аналізу праць

вітчизняних та зарубіжних учених автором досліджено понятійно-сміслові аспекти ІБ, систематизовано існуючі підходи до визначення поняття «інтелектуальне підприємництво» та виокремлено смисловий надеконічний, інституційний макроекономічний, продуктивний мікроекономічний та особистісний наноекономічний підходи до розуміння сутності ІБ.

Автором наведено основні рушійні сили та принципи функціонування ІБ, ідентифіковано основних суб'єктів взаємодії у сфері ІБ в Україні.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Друкер П. Ф. Бизнес и инновации : пер. с англ. / П. Ф. Друкер. – М. : ООО «И. Д. Вильямс», 2007. – 432 с.
2. Cherwitz R. Developing Intellectual Entrepreneurship / R. Cherwitz [Electronic resource]. – Mode of access : <https://webpace.utexas.edu/cherwitz/www/ie/scientist.html>
3. Константинов Г. Интеллектуальное предпринимательство, или принципы обретения конкурентного преимущества в новой экономике / Г. Константинов, С. Филонович [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.classs.ru/stati/marketing/intellekt_predpr.html
4. Верхогляд Е. В. Интеллектуальное предпринимательство в развитии nanoиндустрии / Е. В. Верхогляд, К. Н. Полещенко, Н. А. Семенюк, Н. А. Герк // Вестник Омского университета, 2012. – № 4 (66). – С. 174-187.
5. Перский Ю. К. Институциональная система интеллектуального предпринимательства / Ю. К. Перский, Т. Ю. Ковалева // Шумпетеровские чтения : материалы 3-й международной научно-практической конференции. – Пермь : Издательство ПНИПУ, 2013 – С. 60-65.
6. Орлов В. Интеллектуальное

- предпринимательство / В. Орлов [Электронный ресурс]. – Режим доступа : index.php?id=8&Itemid=1&option=com_k2&task=download&view=item
7. Безбородова Т. М. Интеллектуальное предпринимательство в развитии инновационной экономики / Т. М. Безбородова, К. Н. Полещенко // Сибирский торгово-экономический журнал, 2015. – № 2 (20). – С. 56-60.
8. Чикулаева Т. Ю. Формирование института интеллектуального предпринимательства : иерархический поход (на примере экономики России) / Т. Ю. Чикулаева [Электронный ресурс]. – Режим доступа : economy.psu.ru/files/0171/Chikulaeva_01.doc
9. Салихов Б. В. Интеллектуальное предпринимательство в управлении корпоративными знаниями / Б. В. Салихов, Б. А. Нейматова // Социальная политика и социология, 2008. – № 4. – С. 210-222.
10. Назаренко І. Л. Інтелектуальне підприємництво як напрямок формування економіки знань в Україні / І. Л. Назаренко // Тренди та інновації в сучасній економіці : колективна монографія / за заг. ред. д. е. н., проф. О. С. Іванілова. – Харків : ХНУБА, 2015. – 228 с. – С. 176-189.
11. Павлова А. В. Инвестирование интеллектуального капитала в интеллектуальное предпринимательство / А. В. Павлова, С. В. Павлов // Имущественные отношения в Российской Федерации, 2014. – № 9. – С. 29-33.
12. Хомин О. В. Інтелектуальне підприємництво як форма становлення економіки знань : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.01 / О. В. Хомин. – Харків, 2007. – 17 с.
13. Ахтямов М. К. Университеты в системе интеллектуально-инвестиционной поддержки инновационного предпринимательства регионов / М. К. Ахтямов // Роль бизнеса в трансформации российского общества : труды III ежегод. науч. форума. – М. : МФПА, 2009. – С. 375-379.
14. Шевченко Л. С. Университеты как субъекты интеллектуального предпринимательства / Л. С. Шевченко // Теория і практика правознавства, 2014. – Вип. 1 (5) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://cyberleninka.ru/article/n/universitety-kak-subekty-intellektualnogo-predprinimatelstva>
15. Лунева Е. В. Интеллектуальное предпринимательство как системный фактор повышения качества корпоративных знаний / Е. В. Лунева, А. А. Дудуханов // Транспортное дело России, 2011. – № 5. – С. 86-90.
16. Корженевская О. Н. Интеллектуальное предпринимательство и интернет плагиат: альтернатива интеллектуального развития нации / О. Н. Корженевская // Креативная экономика, 2012. – № 9. – С. 72-77.
17. Масленникова А. Ю. Интеллектуальное предпринимательство : признаки и направления развития / А. Ю. Масленникова, М. Г. Лапаева // Вестник ОГУ, 2014. – № 14 (175). – С. 258-262.
18. Мозжухин Д. А. Инновационный менеджмент и экономика впечатлений : симбиоз или противоречие / Д. А. Мозжухин // Интернет-журнал «НАУКОВЕДЕНИЕ», 2012. – № 1. – С. 1-16 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://naukovedenie.ru/sbornik10/10_4.pdf
19. Пайн Б. Дж. II, Гилмор Дж. Х. Экономика впечатлений. Работа – это театр, а каждый бизнес – сцена / Б. Дж. Пайн II, Дж. Х. Гилмор. – М. : Издательство «Вильямс», 2005. – 171 с.
20. Ковалева Т. Ю. Вектор эволюции институциональных форм интеллектуального предпринимательства в экономике России / Т. Ю. Ковалева // Вестник Ивановского Государственного университета. Серия «Экономика», 2012. – Вып. 2 (17). – С. 13-19.
21. Офіційний веб-портал Державної служби інтелектуальної власності України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sips.gov.ua/>

22. Соціально-економічний стан національна доповідь / за ред. В. М. Гейця України : наслідки для народу та держави : та ін. – К. : НВЦ, НБУВ, 2009. – 687 с.

УДК 656.07

ПРОБЛЕМИ ВИБОРУ ПРІОРИТЕТНОГО НАПРЯМКУ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Синиця Л.В., д.е.н., доцент (ПВНЗ «БІММ при МАУП»)

У статті проведено аналіз методів вибору пріоритетних напрямків стратегічного розвитку підприємства. Обґрунтовано використання ітеративного методу, що передбачає здійснення трьох ітерацій, в ході яких поступово уточнюються функції, структури, процеси, стан середовища, реалізація яких призводить до прийняття необхідного рішення. Розроблений алгоритм дозволяє здійснювати ітеративний процес вибору пріоритетного напрямку стратегічного розвитку підприємства в діалоговому режимі.

Ключові слова: стратегічний розвиток, підприємство, управління, моделювання, інновації, ітерація, параметри середовища.

ПРОБЛЕМЫ ВЫБОРА ПРИОРИТЕТНОГО НАПРАВЛЕНИЯ СТРАТЕГИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ

Синиця Л.В., д.э.н., доцент (ЧВУЗ «БІММ при МАУП»)

В статье проведен анализ методов выбора приоритетных направлений стратегического развития предприятия. Обосновано использование итеративного метода, который предусматривает осуществление трех итераций, в ходе которых постепенно уточняются функции, структуры, процессы, состояние среды, реализация которых приводит к принятию необходимого решения. Разработанный алгоритм позволяет осуществлять итеративный процесс выбора приоритетного направления стратегического развития предприятия в диалоговом режиме.

Ключевые слова: стратегическое развитие, предприятие, управление, моделирование, инновации, итерация, параметры среды.

SELECTION PROBLEMS priority STRATEGIC DIRECTION OF ENTERPRISE

*Synytsya L.V., Ph.D., associate professor
("Boryspil Institute of Municipal Management at AIDP")*

In the article the choice of strategic priorities of the company. The use of iterative method to solve the problem of managing complex processes, providing choice as the starting point of the first iteration of the environment, since the choice of strategic priorities of enterprise development begins with an analysis of changes in the environment. That it creates